

Kaupunginvaltuuston valmistusvaliokuntaan kuuluivat, paitsi valtuuston puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa,

vuoden alkupuoliskolla: herrat Walldén, Grotenfelt, Listo, Tollet ja Idman jäseninä ynnä herrat Enckell ja Elving varajäseninä sekä vuoden jälkipuoliskolla: herrat Grotenfelt, Walldén, Idman, Listo ja Enckell jäseninä ynnä herrat Elving ja Ehrnrooth varajäseninä.

Kaupunginvaltuuston sihteerintointa hoiti lakitieteenkandidaatti, varatuomari Hj. Ekholm ja apulaissihteerintointa ent. prokuraattorinsihteerinä J. R. Uggla.

Kaupunginvaltuusto kokoontui vuoden varrella 28 kertaa, niistä 7 kertaa lisätyin luvuin.

Vuoden varrella saapui 524 asiaa. Näistä ja vuoden alussa useilta edellisiltä vuosilta ratkaisematta olevista 78 asiasta ratkaistiin vuoden varrella 514 sekä poistettiin 6, joten vuoteen 1914 siirtyi 82 asiaa.

Kaupunginvaltuuston pöytäkirjain pykäläluku oli 606 ja valtuuston puolesta annettujen kirjeiden luku 540.

Kaupunginvaltuuston vuonna 1913 käsittelemistä asioista mainitaan seuraavat:

A. Kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

1. *Kaupunginasemakaavaa koskevat asiat.*

Korttelien n:o:jen 192 ja 198 kaupungin-
asemakaavan-
muutoksen
vahvistus sekä
maa-alueen
myynti.

Kirjelmässä joulukuun 27 päivästä 1912 mainitsi rahatoimikamari, että kauppias S. Nikolajeff junior oli kamarilta pyytännyt saada ostaa Arkadiakadun varrella korttelissa n:o 192 IV kaupunginosassa omistamansa tontin n:o 2 viereisen maa-alueen sekä että kaupungin yleisten töiden hallitus oli tämän johdosta laatinut ehdotuksen kaupunginasemakaavanmuutokseksi ei ainoastaan mainittuun tonttiin, vaan myös kortteliin n:o 193, oikeastaan 198 nähden, jonka korttelin itärajaa oli katsottu olevan siirtäminen, jotta se tulisi viereisen, uudestijärjestetyn korttelin n:o 402 rajan mukaiseksi; ja samalla kun kamari valtuustolle lähetti mainitun ehdotuksen, josta terveydenhoitolautakunnan lausunto oli hankittu, esitti kamari, että kaupunginvaltuusto k. senaatilta hankkisi vahvistuksen ehdotukselle sekä oikeuttaisi kamarin, edellyttäen tuollaisen vahvistuksen saatavan, kauppias Nikolajeffille myymään edellä mainitun 154.200 neliömetrin laajuisen lisäalueen 24,209 markan 40 pennin hinnasta.

Tähän rahatoimikamarin esitykseen kaupunginvaltuusto myöntyi 1).

Sittemmin ilmoitettiin 2) maistraatin kirjelmässä toukokuun 10 päivältä kaupunginvaltuuston tiedoksi, että senaatti oli edellisen huhtikuun 23 päivänä vahvistanut ehdotetun kaupunginasemakaavanmuutoksen.

Sittenkun kaupungin teknillisten laitosten hallitus oli, syystä että keväällä 1913 alottaviksi aiotut Sörnäsän sähkölaitoksen pääaseman uutisrakennustyöt Sörnäsissä aiheuttivat siirtämään sähkölaitoksen käytettävänä korttelissa n:o 252 X kaupunginosaa olevan tontin rajaa Sörnäsän rantatielle päin ja lisäämään mainitun tontin pinta-alaa erottamalla viereisestä kaasulaitoksen tontista 8 metriä leveän ja 150 metriä pitkän tontinosan, rahatoimikamarilta anonut ryhdyttäväksi tämän johdosta tarpeelliseen kaupunginasemakaavanmuutokseen, lähetti kamari kirjelmässä tammikuun 9 päivältä valtuustolle kaupungin yleisten töiden hallituksen laatiman ehdotuksen kaupunginasemakaavanmuutokseksi mainitun korttelin osalta sekä esitti, että ehdotukselle, josta kamari oli hankkinut terveydenhoitolautakunnan lausunnon, hankittaisiin k. senaatin vahvistus. Kaupunginvaltuusto myöntyi 3) esitykseen.

Korttelin n:o
252 asemakaavanmuutos vahvistettu.

Sittemmin ilmoitettiin 2) maistraatin kirjelmässä toukokuun 10 päivältä kaupunginvaltuuston tiedoksi, että senaatti oli edellisen huhtikuun 23 päivänä vahvistanut ehdotetun kaupunginasemakaavanmuutoksen.

Kirjelmässä helmikuun 6 päivältä ilmoitti rahatoimikamari kaupungin ruotsalais-suomalaisten evankelis-luterilaisten seurakuntain kirkonhallintolautakunnan kamarilta anoneen, että Kallion kirkon viereistä puistikkoa laajennettaisiin nykyisestään etelään päin anomuksen oheiseen asemapiirroksen merkityllä maa-alueella, minkä ohessa kamari valtuustolle lähetti kaupungin yleisten töiden hallituksen laatiman ehdotuksen kaupunginasemakaavanmuutokseksi XI kaupunginosassa It. ja Länt. Pappikadun välillä sijaitsevaan kirkkotonttiin nähden, josta ehdotuksesta terveydenhoitolautakunnan lausunto oli hankittu, sekä esitti, että kaupunginvaltuusto k. senaatilta hankkisi ehdotukselle vahvistuksen.

Kallion kirkkotontin muutettu kaupunginasemakaava vahvistettu.

Tähän rahatoimikamarin esitykseen kaupunginvaltuusto myöntyi 4).

Sittemmin ilmoitettiin 5) maistraatin kirjelmässä heinäkuun 12 päivältä kaupunginvaltuuston tiedoksi, että senaatti oli edellisen

1) Valt. pöytäk. tammik. 21 p. 17 §. — 2) Valt. pöytäk. kesäk. 10 p. 10 §. — 3) Valt. pöytäk. tammik. 21 p. 44 §. — 4) Valt. pöytäk. huhtik. 1 p. 7 §. — 5) Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 6 §.

kesäkuun 13 päivänä vahvistanut ehdotetun kaupunginasemakaavanmuutoksen.

XX kaupungin-
osan kaupun-
ginasemakaava
ja määräraha
sen järjestämi-
seksi.

Sittenkun kaupunginvaltuusto kokouksessaan marraskuun 28 päivänä 1911 oli antanut kaupungin yleisten töiden hallituksen toimeksi 1) m. m. valtuustolle antaa kaksin kappalein laaditun ehdotuksen Santa- ja Busholman kaupunginasemakaavanmuutokseksi, lähetti hallitus valtuustolle osotetun, helmikuun 7:ntenä päivätyyn kirjelmän 2) kera tuollaisen ehdotuksen rahatoimikamariin. Mainitussa kirjelmässä lausui hallitus m. m. seuraavaa:

Santa- ja Busholman saarien sekä niiden välisen vesialueen muodostama, n:olla XX merkitty kaupunginosa, oli suunniteltu yksinomaan kaupan ja merenkulun tarpeita silmällä pitäen, minkä tähden ja kun tuollaisen kaupunginosan tuli olla hyvin yhdistettynä rautatiehen, asemakaavan laadinnassa oli tuntuvassa määrässä täytynyt ottaa huomioon niitä mahdollisuuksia, joita tämän vaatimuksen täyttämiseksi oli ollut tarjona. Erikoisesti oli välttämättömän tarpeellisen järjestysratapihan sijoitus ollut asemakaavan muodostelussa ratkaisevana, etupäässä sen johdosta että ratapiha, sen tarkoitukseen katsoen, oli näyttänyt olevan sopivin sijoittaa kaupunginosan keskustaan. Mainitulla ratapihalla olisi 6 raidetta, joiden pituus olisi kaikkiaan 4,100 metriä ja taas näihin liittyvään, kaupunginosaan haarautuvain raiteiden pituus kaikkiaan 8,600 metriä. Järjestysratapihan välittömään yhteyteen oli sen eteläosaan ehdotettu paikka vastedes tarpeelliselle 3,500 m²:n laajuiselle tavara-asemalle.

Katujen leveys oli sovitettu pääasiallisimmin niillä edellytetyn liikenteen laadun mukaan, ja kun kaupunginosa ei ollut tarkoitettu asuinpaikaksi, vaihteli katujen leveys 10:stä 30 metriin, ollen kapeimpia katuja katsottava ainoastaan makasiinikorttelien välirajoiksi sekä yksityisiin makasiineihin vieviksi ajoteiksi.

Kun kaupunginosa oli joka taholta veden ympäröimä, tarjoutui mahdollisuutta kytkypaikkain järjestämiseen kaikille niille erilaisille aluksille, joiden voi olettaa täällä purkavan tahi lastaavan.

Rantasillan pääosa, jota hallitus on ehdottanut sanottavaksi Laivarannaksi ja joka oli sijoitettu tuulilta ja aallokolta hyvin suojattuun kaupunginosan itälaitaan, tulisi 600 metriä pitkä ja sen vierellä olisi enimmäkseen 7.5 metrin syvyinen vesi. Rantasillan korkeus oli määrätty 2.5 metriksi 0-pinnan yläpuolella, joten täällä purkaville ja lastaaville suurille laivoille oli tarjona mukava ja turvallinen kytkypaikka, minkä ohessa kaupunginosan ja mantereen väliseen täytettyyn alueeseen sijoitettavain kanavain päällitse

1) Ks. 1911 vuod. kert. siv. 99 ja 100. — 2) Valt. pain. asiakirj. n:o 43.

kulkevat sillat tämän johdosta kävi sijoittaminen niin korkealle, että pienenalaiset, liikkuvilla tahi mataloilla savupiipuilla varustetut höyrypurjet voivat säännöllisen vedenkorkeuden vallitessa niistä kulkea. Laivarantaan oli paikkoja varattu sekä tavaravajoille että makasiineille. Viimeksi mainittuja oli kaksi ajateltu joko kaupungin tahi yksityisen yhteenliittymän toimesta teetettäväksi aivan rantasillan reunaan käytettäväksi erityisiä „siloksia“ eli viljamakasiineja tarvittaessa, ja taas kaksi pohjoisempana sijaitsevaa tavaravajaa sopisi, sen johdosta että ne teetettäisiin kaksikerroksiset, aluksi käyttäen tulli- ja pakkahuoneena sekä vastedes, mikäli tarvetta ilmaantui, yhdistää kortteliin n:o 270 teetettävään tullihuoneeseen. Paitsi mainituille rakennuksille oli Laivarannassa varattu tilaa tarpeellisille rautatieraiteille, kiintonaiselle nostoranalle sekä poikkitaisteille, jotka viimeksi mainitut oli aikomus sijoittaa kahdelle rantasiltaa vasten kohtisuoraan kulkevalle kadulle, jotta saataisiin aikaan välittömämpi yhteys rantasillan ja järjestysratapihan raitteiden kesken, kuin mitä tavallisia rautatievaihteita käyttämällä olisi laita.

Silmällä pitäen vastaista proomu- ja pienempain alusten liikennettä oli vesialueen eteläosaan Santa- ja Busholman väliin jätetty 70 metriä leveä, 145 metriä pitkä sekä 4.5—5 metriä syvä satama-allas. Tämän ulkopuolella muodostaisi aallonmurtaja toisen, 7.5 metrin syvyisen satama-altaan, jota siis suurimmatkin alukset voisivat käyttää.

Hallitus oli ajatellut koko Busholman pohjoisrannan vähitellen varustettavaksi rantasilloilla, joita pitkin liikenne kävisi niiden viereisiin makasiineihin ja joihin myös voisivat käydä länsisaaristossa liikkuvat laivat, joille aikanaan osotettaisiin kytkypaikkoja vedenalaiselle karille suunnitellun T-muotoisen laiturin itäpuolelta.

Merenkulun käytettävänä vastedes olevain rantasiltain pituus olisi kaikkiaan 1,850 metriä.

Mitä sitten maa-alueisiin ja niiden käyttämiseen tuli, oli hallitus ajatellut niihin etusijassa laitettavaksi makasiinipaikkoja, eli toisin sanoin että etupäässä varattaisiin tilaa varastoille ja tavaran käsittelylle. Vaikka niin laajoja aloja, kuin tässä oli puheena, ei tosin heti tarvittu mainittuihin tarkoituksiin, oli hallitus kuitenkin ollut sitä mieltä, että korttelien ja tonttien jaotus olisi jo nyt laadittava mainittua seikkaa silmällä pitäen. Tämän johdosta ja kun makasiinintontit yleensä pitää saada rakentaa täyteen, oli korttelit suunniteltu verraten pienet.

Varatakseen tilaa kaupungin omille rakennusyriyksille oli hallitus ehdottanut että, paitsi tullipakkahuoneen paikaksi aiottua korttelia n:o 270, myöskin korttelit n:ot 248, 262 ja 266 varattaisiin

kaupungin käytettäväksi. Sitä paitsi olisi määrättävä, että korttelia n:o 269, joka tullipakkahuonekorttelin ohessa muodostui ikäänkuin tämän kaupunginosan rintaman kaupunkia päin, ei saisi jakaa tontteihin, vaan olisi se joko kaupungin tahi esimerkiksi Helsingin makasiini-osakeyhtiön toimesta rakennettava sillä tavoin, että julkisivut ja rakennusten ryhmitys täyttivät paikan aseman vaatimukset.

Suunniteltavaksi ehdotetusta noin 322,000 m²:n laajuisesta alasta olisi 148,200 m² tontteja sekä 173,800 m² katuja, rantasiltoja ja rautateitä. Kaduntasotus-, rantasilta- ja raidetoista oli laskettu olevan kustannuksia yhteensä likimäärin 3,760,600 markkaa, joka summa jakautui seuraavasti: kaduntasotukset 1,216,600 markkaa, rautatieraitteet 314,000 markkaa ja laiturirakennukset 2,230,000 markkaa.

Hallitus ehdotti, että kaupunginvaltuusto hyväksyisi edellä esitetyn mukaisesti lähemmin laaditun ehdotuksen asiassa.

Rahatoimikamari lähetti kirjelmässä ¹⁾ huhtikuun 7 päiväältä mainitun hallituksen esityksen siihen kuuluvine ehdotuksineen XX kaupunginosan kaupunginasemakaavaksi valtuustolle sekä ilmoitti, ettei kamarilla ollut mitään muistuttamista ehdotusta vastaan, josta terveydenhoitolautakunnankin lausunto oli hankittu.

Asian taloudelliseen puoleen nähden huomautti kamari, että aikaisemman suunnitelman täydellisestä toteuttamisesta oli laskettu olevan kustannuksia 2,325,100 markkaa, jota vastoin esillä olevan ehdotuksen toteuttamisesta olisi kustannuksia 3,760,600 markkaa sekä lisäksi tavaravajain ja nostoranalaitosten teettämisestä noin 1,000,000 markkaa eli kaikkiaan talaluvuin 4,800,000 markkaa. Tässä laskelmassa ei ollut otettu lukuun suunniteltujen viljamakasiinien kustannuksia, ei myöskään uutta tulli- ja pakkahuonetta, tavara-asemaa, paloasemaa, poliisiasemaa eikä muitakaan kunnallisia rakennuksia, jotka ennemmin tai myöhemmin oli tähän kaupunginosaan teetettävä, mutta joiden kustannuksia tuskin oli otettava lukuun tässä yhteydessä.

Mitä taas yrityksen rahalliseen puoleen tuli, huomautti kamari, että kaupunginvaltuusto lisätyin luvuin oli 1911 vuoden obligatsionilainasta tähän tarkoitukseen osottanut 500,000 markkaa sekä varsinainen kaupunginvaltuusto 1911 ja 1912 vuoden menosääntöihin pannut verotettuja varoja kaikkiaan 100,000 markkaa. Näiden varain pitäisikin riittää 1912 ja 1913 vuoden menoihin sekä töiden alottamiseen ja jatkamiseen. Tarvittaisiin siis lisäksi 4,200,000 markkaa suunnitelman toteuttamiseen kokonaisuudessaan. Mutta kun teetettävät työt olivat sen laatuksia, ettei niitä teknillisistä

¹⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 43.

syistä ollut edullista ylenmäärin kiirehtiä, täytyi edellyttää viimeksi mainitun rahamäärän käyvän tarpeelliseksi noin 5—6 vuoden kuluessa. Vuosina 1914, 1915 ja 1916 teetettäviin töihin oli kaupungin-insinööri laskenut tarvittavan enintään 700,000, 500,000 ja 500,000 markkaa kunakin vuonna. Näin ollen ja kun näytti tarpeelliselta noudattaa jonkinlaista varovaisuutta 1911 vuoden obligatsioonilainasta käytettävään varain osottamisessa, oli kamari katsonut nykyään olevan anominen osotettavaksi ainoastaan vuosina 1914, 1915 ja 1916 tarvittavat määrät eli yhteensä 1,700,000 markkaa.

Rahatoimikamari esitti

kaupunginvaltuuston lisätyin luvuin päätettäväksi:

että Santa- ja Busholman saarien järjestämiseksi laaditun suunnitelman mukaisesti osotettaisiin 1,700,000 markkaa suoritettavaksi 1911 vuoden obligatsioonilainan varoista; ja

että varsinainen kaupunginvaltuusto saisi toimekseen hankkia asianmukaisen vahvistuksen tälle päätökselle;

sekä varsinaisen kaupunginvaltuuston päätettäväksi:

että asianmukainen vahvistus hankitaan valtuustolle lähetetylle XX kaupunginosan kaupunginasemakaavan ehdotukselle.

Lisätty ja varsinainen kaupunginvaltuusto hyväksyivät ¹⁾ rahatoimikamarin esityksen.

Vahvistettaessa 1914 vuoden menosääntöä pantiin ²⁾ siihen Santa- ja Busholman tasotus-, laituri- ja viemäritöitä varten 1,700,000 markan määräraha.

Sittenkun kaupunginvaltuusto kokouksessaan toukokuun 14 päivänä 1912 m. m. oli antanut kaupungin yleisten töiden hallituksen toimeksi ³⁾ huomioon ottamalla rahatoimikamarin asiassa esittämät näkökohdat laatia ja valtuustolle antaa lopullisen ehdotuksen Meilansin itäosan sekä XIV kaupunginosan rajakkaisten alueiden ynnä Greijuksen kaupunginasemakaavan kaksin kappalein, lähetti kamari kirjelmässä ⁴⁾ toukokuun 8 päivältä valtuustolle hallituksen laatiman tuollaisen ehdotuksen sekä esitti että, koska XV kaupunginosa vastedes tulisi liian laaja, jos siihen liitettäisiin Meilansin länsiosakin, joka nykyään enimmältä osalta käsitti vuokraalle rakennettuja huviloita, tämän kaupunginosa rajat vedettäisiin pitkin Nimrodkatua, Toivolankatua, Tilkantietä, Snellmankatua, Läntistä viertotietä korttelin n:o 606 länsipuolitse, Floratietä ja Nimrodkadun jatkosta viertotien koillispuolitse, joka suunta niinikään kamarin toimesta oli merkitty kaupunginasemakaavan ehdotukseen.

Kysymys XV kaupunginosa kaupunginasemakaavasta.

¹⁾ Lis. valt. pöytäk. kesäk. 10 p. 1 § ja valt. pöytäk. sam. päiv. 2 §. —

²⁾ Valt. pöytäk. jouluk. 30 p. 1 §. — ³⁾ Ks. 1912 vuod. kert. siv. 3 ja 4. — ⁴⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 51.

Ilmoittaen, että terveydenhoitolautakunta ei ollut havainnut olevan syytä muistutusten tekemiseen asiassa, esitti rahatoimikamari, että kaupunginvaltuusto päättäisi:

hyväksyä laaditun ehdotuksen XV kaupunginosan kaupungin-
asemakaavaksi;

ehdotukselle hankkia asianmukaisen vahvistuksen; sekä
mainitun kaupunginosan tontit luovutettavaksi myymällä.

Asiaa esiteltäessä päätti ¹⁾ kaupunginvaltuusto äänestettyään palauttaa sen rahatoimikamariin vaihtopuolisen lausunnon ja ehdotuksen saamiseksi siitä, missä määrin vuokrausjärjestelmää tonttien luovuttamisessa puheena olevalta kaupungin alueelta sopivimmin olisi käytettävä ja millä ehdoilla vuokraus olisi toimitettava.

Korttelien
n:o:jen 334, 335
y. m. kaupun-
ginasemakaa-
vanmuutos.

Kirjelmässä ²⁾ huhtikuun 3 päivältä rahatoimikamari mainitsi kaupungin yleisten töiden hallituksen kamariin lähettämässään kirjelmässä ilmoittaneen että, kun kuluvan vuoden menosäännössä oli 111,000 markan määräraha Flemingkadun ja Itäisen viertotien välisen Helsinginkadun sekä kaupunginasemakaavaan merkittyjen korttelien n:o:jen 338, 342 ja 349 viereisten pengerrettyjen ajoteiden tasottamista varten, oli hallituksessa herännyt kysymys sellaisen muutoksen tekemisestä kaupunginasemakaavaan, että nämä ajotiet kävisivät tarpeettomiksi, koska siten m. m. saavutettaisiin se etu, että näiden korttelien Helsinginkadun puoleiset tontit sijaitsisivat huomattavan liikenneväylän vierellä, sensijaan että ne olisivat sen yhteydessä puheenalaisten ajoteiden välityksellä, jota paitsi eivät ainoastaan Helsinginkadun rakennuskustannukset huojistuisi, vaan sen viereisten tonttien arvokin kohoaisi; ja oli hallitus sentähden laadittanut ehdotuksen Helsingin-, Penger-, Agricola- ja Flemingkadun rajoittaman alueen sekä Helsinginkadun viereisen korttelin n:o 349 kaupunginasemakaavanmuutokseksi. Kun edellä mainittujen ajoteiden poistamisen johdosta oli käynyt tarpeelliseksi uudestijärjestää viereinen kaupunginosa, oli ehdotuksessa, huomioon ottaen sekä VI kaupunginosassa sijaitsevain n. s. huvilatonttien kysyntä että sekin seikka, että mainittu alue epätasaisen pintamuodostuksensa ja sangen ylävän asemansa johdosta näytti siihen hyvin sopivan, varattu paikkoja osin erillisille ja osin yhtäjaksoisille kolmikerroksisille taloille. Tästä syystä rajoittivat kortteleja kapeat, tarkoin maan kaltevuusolojen mukaan sovitettut tiet ja kujat, joiden rakennuskustannukset olivat tänne aikaisemmin ehdotettujen leveiden katujen kustannuksia tuntuvasti halvemmat. Ulkoasultaan tämä huvila-alue siten tulisi likinnä Helsinginniemen huvila-alueen näköinen, jonka jälkimäisen alueen rakennusjärjestyskin pääasiassa olisi pantava näiden

¹⁾ Valt. pöytäk. toukok. 28 p. 8 §. — ²⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 42.

tonttien vastaisen rakennusjärjestyksen pohjaksi, kuitenkin sillä tärkeällä muutoksella, että täällä olisi rakennettava koko se tonttiala, mikä kaupunginasemakaavaehdotuksessa oli osotettu sisäisillä rakennusrajoilla, siihen katsomatta, mitä yleisessä rakennusjärjestyksessä säädettiin pääpihamaan laajuudesta ja suuruusmitoista. Sen johdosta että nykyään voimassa olevassa kaupunginasemakaavassa osotettu Helsinginkadun viereinen ajotie oli poistettu, oli ollut välttämätöntä jakaa kortteli n:o 349 kahtia, koska tässä korttelissa olevat Vaasankadun puoleiset tontit sijaitsivat tuntuvasti ylempänä Helsinginkadun puoleisia tontteja ja veden poistaminen ensin mainituilta tonteilta sopivimmin kävi päinsä ehdotettua korttelin halki kulkevaa kujaa pitkin.

Lähetäten valtuustolle mainitun kaupunginasemakaavan muutosehdotuksen, josta terveydenhoitolautakunnan lausunto oli hankittu, sekä puheena olevalla alueella olevain tonttien omistajain todistukset että he, yksi omistaja kuitenkin eräin ehdoin, olivat antaneet suostumuksensa ehdotettuun kaupunginasemakaavanmuutokseen, esitti rahatoimikamari, että kaupunginvaltuusto m. m. päättäisi:

hyväksyä puheenalaisen ehdotuksen XI ja XII kaupunginosassa olevain korttelien n:ojen 334, 335, 337, 338, 341, 342, 344, 345, 346 ja 349 kaupunginasemakaavanmuutokseksi ja sille hankkia asianmukaisen vahvistuksen; sekä

velvoittaa kaupungin yleisten töiden hallituksen puheena olevan korttelien n:ojen 337, 341, 342 ja 345 tonttien rakennuttamisehdotuksen pohjalla laatimaan seikkaperäisen rakennusjärjestyksen tätä aluetta varten määräämällä kaksivuotisen rakennusajan.

Asiaa esiteltäessä myöntyi ¹⁾ kaupunginvaltuusto rahatoimikamarin esitykseen sekä päätti sen ohessa antaa Helsingin kaupungin voimassa olevan rakennusjärjestyksen uudistusta varten asetetun komitean toimeksi, edellyttäen kaupunginasemakaavanmuutokselle saatavan vahvistuksen, kaupungin uuden rakennusjärjestyksen ehdotukseen panna mainitussa kohden tarpeelliset rakennusmääräykset.

Kirjelmässä huhtikuun 7 päivältä lähetti maistraatti kaupunginvaltuustolle lääninhallituksen lähetteen, jossa kaupunginvaltuuston lausuntoa oli vaadittu sen johdosta, mitä muinaistieteellinen toimikunta oli senaattiin antamassaan lausunnossa esittänyt kaupunginvaltuuston joulukuun 10 päivänä 1912 tekemän päätöksen ²⁾ mukaisesti haetusta vahvistuksesta XIII kaupunginosan korttelien n:ojen 403 ja 422 kaupunginasemakaavanmuutokselle.

Lausunto korttelien n:ojen 403 ja 422 kaupunginasemakaavanmuutosta koskevasta asiasta.

¹⁾ Valt. pöytäk. toukok. 13 p. 32 §. — ²⁾ Ks. 1912 vuod. kert. siv. 4.

Kaupungin yleisten töiden hallituksen ja rahatoimikamarin annettua asiasta lausunnot päätti ¹⁾ kaupunginvaltuusto, siihen viitaten, mitä yleisten rakennusten yllhallitus ja mainitut kaupunginviranomaiset olivat puheena olevan, kaupunginvaltuuston hyväksymän kaupunginasemakaavanmuutoksen tueksi esittäneet, ilmoittaa pysyvänsä mainitussa ehdotuksessaan.

2. Kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluvan tuollaisen omaisuuden luovutusta koskevat asiat.

Kysymys maan-tilan ostamisesta työsiirtolan perustamista varten.

Sittenkun lisätty kaupunginvaltuusto kokouksessaan joulukuun 20 päivänä 1912 oli palauttanut ²⁾ kysymyksen maan-tilan ostamisesta miesten työsiirtolan perustamista varten asiaa valmistelemaan asetettuun valiokuntaan uudelleen käsiteltäväksi, antoi valiokunta uuden, helmikuun 19:nä päivätyn mietinnön ³⁾.

Siinä lausuttiin m. m. valiokunnan enemmistön havainneen, että työsiirtolaa varten tarjona olevista tiloista ainoastaan Espoon pitäjän Nouksin kylässä sijaitseva Siikjärven yksinäinen rälssitalo voi tulla tässä tapauksessa kysymykseen. Tilan olivat sen omistajat tarjonneet kaupungin lunastettavaksi 75,000 markan hinnasta.

Siikjärven yksinäinen rälssitalo sijaitti 13 kilometrin päässä Espoon rautatienasemalta ja oli pinta-alaltaan noin 600 hehtaaria. Viljellyistä tiluksista oli suurin osa rappiutilassa. Tilalla oli kuitenkin mahdollisuutta suuriin uutisviljelyksiin ja varsin huomattavasti metsää sekä turpeenottoon erittäin sopiva suo. Valiokunnan mielestä tämä kiinteistö, mitä sekä pinta-alaan että maanlaatuun tuli, hyvin soveltuisi ehdotetun laatuisen työsiirtolan paikaksi. Kun tilalla olevat rakennukset eivät läheskään voisi tyydyttää laitoksen tarpeita, olisi laajoja uutisrakennustöitä tarpeen laitoksen kuntoonpanemiseksi. Mikäli mahdollista huojistaakseen näiden uutisrakennustöiden kustannuksia oli valiokunta katsonut olevan ehdottaminen, että laitoksessa aluksi olisi varattava tilaa 30 hoidokille aikaisemmassa ehdotuksessa tarkoitettujen 50:n sijasta. Rakennus- ja uutistyyökustannuksiin tarvittaisiin kaikkiaan 68,500 markan määräraha.

Siirtolan sijoittaminen Siikjärven tilalle vaatisi korottamaan kaupungin maksettavaa vuosiavustusta, koska tämän tilan tuotto, eritoten ensi vuosina, olisi verraten vähäinen. Näin ollen ja edellyttäen laitokseen aluksi sijoitettavan ainoastaan 30 hoidokkia sekä tilan

¹⁾ Valt. pöytäk. syysk. 9 p. 11 §. -- ²⁾ Ks. 1912 vuod. kert. siv. 7 ja seur. --

³⁾ Valt. pain. asiakirj. n:o 17.